

Б Ю Л Е Т И Н

adlis

Месечно издание на

Агенция дипломатически имоти в страната ЕООД
9/2002 ГОДИНА II, БРОЙ XXI

ИНТЕРВЮ Негово Превъзходителство г-н АБДУЛ САЛЯМ ХИЖААБ

МАРШРУТИ Кръстова гора **ТРАДИЦИЯ** Кръстовген

INTERVIEW His Excellency Mr. ABDUL SALAM HIJAAB

TOURS Cross Forest **TRADITIONS** Cross Day

**НЕГОВО ПРЕВЪЗХОДИТЕЛСТВО Г-Н АБДУЛ САЛЯМ ХИЖААБ
- ИЗВЪНРЕДЕН И ПЪЛНОМОЩЕН ПОСЛАНИК НА СИРИЙСКА
АРАБСКА РЕПУБЛИКА В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

**HIS EXCELLENCY MR. ABDUL SALAM HIJAAB
AMBASSADOR EXTRAORDINARY AND PLENIPOTENTIARY OF
THE SYRIAN ARAB REPUBLIC TO THE REPUBLIC OF
BULGARIA**

Г-н Хижааб, какви са първите Ви най-добри впечатления от България? А има ли лоши?

Преди всичко имам удоволствието да благодаря на вашето списание и на работещите в него за тази приятна инициатива, която разтвори широко пред мен вратите да навляза в пространството на Вашият прекрасен дом, започвайки от страниците на вашето списание, след това до столицата на Вашата красива страна, достигайки до вашия щедър и приятелски настроен народ.

Разказвайки за своите впечатления, позволете ми да споделя, че те започнаха от момента на моето пристигане в летище - София на 17.09.2001 г. за да поема поста си като управляващ посолството на Сирийска Арабска Република; тогава моята съпруга почувства завладяващо спокойствие и радост, породена от красивата природа и искрените приятелски чувства, а това скъси доста дистанцията и ме задължи от този момент с обич към Вашата страна. А където обичта е налице всичко е красиво, а прекрасната обстановка за работа и отмора става още по-бляскава.

Mr. Hijaab, what are your first best impressions of Bulgaria? And are any bad impressions?

First of all I have the pleasure to thank your magazine and the people working there for this pleasant initiative, which wide opened before me the doors to enter in the space of your splendid house, starting from the pages of your magazine, after this-to the capital of your beautiful country, reaching your generous and friendly people.

Telling for my impressions, please permit to share with you, that they started from the moment of my arrival to the Sofia Airport on September 17th 2001 to take the post as governing the Embassy of the Syrian Arab Republic; then my wife felt fascinating calmness and joy, caused by the beautiful nature and the sincere friendly feelings, and this rather shortened the distance and bound me as from this moment with love to your country. And where the love is present everything is beautiful, and the excellent atmosphere for work and rest becomes even flashier.

**Резиденцията е собственост на АДИС ЕООД
The Residence is a property of ADIS Ltd.**

Имате ли вече любимо място в България?

Не съм сигурен, че в подобни случаи времето е основният фактор. Може би времето ни дава шанс да видим повече, чрез него се разширява кръгозора към обкръжаващата материалност и съпътстващите я възприятия и усещания подкрепени от фактологическата хронология. Но ако обичта съкращава дистанцията и изостря време усещането, то за този относително кратък срок на моят престой в София мога да кажа, че всяка местност, място или улица които съм посетил в Пловдив, Варна, Русе и особено София и близките околности; си има свой емоционален заряд за мен. Възможно е в мен да се пораждат противоречиви преценки относно това: кое от тях е по-красиво и кое усеща, че ми е по-близко. Може ли да питаме влюбеното кое обича повече в своята любима? Очите или устните или другото? Не мисля, че е правилно да го питаме: Защо обичаш? Как? Боя се, че в такъв случай ако кажа, че харесах Рилския манастир, ще ми се обиди красивата природа или ще ми се разсърди прекрасния площад в Пловдив, или ще разстроя спокойното Варненско море и очарователната му шур.

Кое е любимото Ви българско ястие или вино?

По принцип не съм чревоугодник, или от тези на които им гоняга определено ястие или блюдо. В този аспект съм несправедлив спрямо съпругата си, която е страхотен кулинар. И няма да разкрия тайна ако споделя, че след 30 години брачен живот тя все още ме пита какво блюдо да бъде приготвено днес, а аз неизменно отговарям уклончиво, неопределено. Въпросът се повтаря, но отговорът е все неизменен.

Намирам сходство между сирийската и българската кухня, от към съставките, но се различават по начина на приготвяне. Една вечер бях поканен в български ресторант, където ни бяха сервирани разнообразни ястия приготвени от различни сортове чушки. Когато стигнахме до десерта си поръчах мелба при условие, че не е приготвена от чушки. Що се отнася до виното, при едно мое посещение на град Варна се срещнах със заместник-кмета на

Your Excellency, do you have already a favorite place in Bulgaria?

I am not sure, that in similar cases the time is the main factor. Maybe time gives us the chance to see more, through it is enlarges the horizon to the surrounding materiality and the accompanying them perceptions and sensations, supported by the fact-based chronology. But if the affection shortens the distance and sharpens the sensation, then for this comparatively short term of my stay in Sofia I may say, that each neighborhood, place or street, which I have visited in Plovdiv, Varna, Russe and especially in Sofia and the near surroundings; has its own emotional intensity for me. It is possible, that inside me there are raised contradictory assessments regarding this: which of them is more beautiful and which, I feel, that is more familiar. May we ask the man in love what he likes most in her beloved? The eyes, the lips, or something else? I do not think that it is right to ask him: Why do you love? How? I am afraid, that in this case, if I say, that I liked the Rila Monastery, then the beautiful nature will be offended or the perfect square in Plovdiv will go angry with me, or I will confuse the calm sea at Varna and its fascinating tract.

Your Excellency, which is your favourite Bulgarian meal or wine?

As a principle I am not a glutton, or of the ones that like a certain meal or dish. In this aspect I am unfair to my wife, which is terrific in cookery. And I will not reveal a secret, if I share with you, that after 30 years of marriage she still asks me what dish out to be prepared today, and I constantly reply elusively, indefinitely. The question is repeated, but the reply is the same. I find similarity between the Syrian and the Bulgarian cuisine coming from the ingredients, but they differ in the way of preparation. One evening I was invited to a Bulgarian restaurant, where we were served various dishes, prepared by different sorts of pepper. When we came to the dessert, I ordered a Melba, proviso, that it is not prepared of peppers. As regards to the wine, at one of my visits to the town of Varna I met with the deputy-Mayor of the city, the Mayor was ill. Then I received as a present a card, sealed with red wax, in which, I was told, that are booked in all places of grape and wine production in Bulgaria, and recipes, according to the wine has to be taken. I admit that I still have not found the best, because each time I find something better.

града, кметът бе болен. Тогава получих като подарък карта подпечатана с червен восък, на която ми обясниха, че са нанесени всички места на производство на грозде и вино в България и рецепти по които се пие. Признавам, че все още не съм намерил най-доброто защото всеки път попадам на нещо по-добро.

G-n Hijaab, с кой символ на Сирия или сувенир не се разделяте никога когато пътувате в чужбина?

Не съм човек, който вярва в окултното, не градя на него своите представи и личен опит, но неволята все пак си казва гумата, тъй като моята фамилия "Хижааб" (амулет) таи в себе си нещо окултно. Известно ни е от народното културно наследство, когато медицината не е била широко разпространена, че прости хорица са вярвали в магическите лечителски способности на тези изписани с мистериозни слова амулети. Абстрахирайки се от тези свръх способни рецепти аз нося в себе си символ, който винаги ме е предпазвал от грешки, от човешката глупост. Той винаги ми е бил опора в личен житейски и професионален план, на него се крепи моята политическа и социална позиция. Този символ се казва: "Достойнство", в различните му форми: човешка, обществена и национална. Който е запознат с историята на Сирия в продължение на шест хилядолетия знае, че достойнството е било берен спътник на тази история. То се проявява, когато сирийците са отблъсквали чужди набези в различни епохи. Сирийците имат честта от

Mr. Hijaab, with which symbol of Syria, or a souvenir you never part, when traveling abroad?

I am not a person, which believes in the occult, I do not build on it my impressions and personal experience, but the woe yet acts, as my family name "Hijaab" (amulet) keeps inside something occult. It is known to us from the people's cultural heritage, when the medicine was not wide spread, that simple people have believed in the magical healing capabilities of these covered with mysterious words amulets. Not taking into consideration these hyper-capable recipes I always carry with me a symbol, which has always prevented me from making mistakes, from the human stupidity. It has always been a support in personal worldly and in professional aspect, on it is based my political and social attitude. This symbol is called: "Dignity", in its different aspects: human, public and national. The one, who is familiar with the history of Syria throughout six millennia knows, that the dignity had been a true companion to this story. It acts, when the Syrians have repulsed foreign raids in different periods. The Syrians are honored from their bosom, the Syrian coast, to descend the first known in the history of mankind alphabet, known as the alphabet from Ras Shamra. The dignity reveals in my fellow-countryman when they liberated their land from foreign invaders. The most dazzling example is "The battle at Meyselun" (an area near Damascus), thus making April 17th 1946 the National Holiday of Syria, which is celebrated by all Syrians - the withdrawal of the foreign forces out of Syria, a date, that personifies our national dignity. I also do not consider that the date of liberation of the Syrian Golan from Israeli occupation will be too far, an occupation that date since the aggression, accomplished on June 5th 1967 as an

тяхното лоно, сирийското крайбрежие, да произлиза първата позната в човешката история азбука известна като Азбуката от Рас Шамра. Достойнството се проявява в моите сънародници когато са освобождавали своята земя от чужди окупаторски сили. Най-ярък пример е "Битката при Меиселун" (местност близо до Дамаск), така се поражда 17 април 1946 г. националният празник на Сирия който честват всички сирийци оттеглянето на чуждите сили от Сирия, дата която олицетворява националното ни достойнство. Не смятам така, че ще е далеч денят на освобождаване на сирийски Голан от израелската окупация, датираща от агресията извършена на 5 юни 1967 г. като нагло предизвикателство на резолюциите на международното право, особено резолюции 240 и 338 на ООН. Освобождението няма да е далеч. Нашата земя е нашето достойнство, а то няма да е пълноценно докато част от сирийската територия е окупирана. Не считам този символ или "сувенир" за фантазия или романтика, а за самият реализъм. Нищо ново няма да добавя в този аспект ако кажа, че българите този символ не е чужд, дори го разбират напълно защото са го носили в себе си през всички етапи на тяхната борба и живот. Това е валидно в пълна сила и сега.

Коя е най-уважаваната традиция или ценност във Вашето семейство?

Отговорът ми на този въпрос, ще е може би продължение на

impudent challenge to the resolutions of the International Law, especially resolutions no. 240 and 338 of UN. The liberation will not be far. Our land is our dignity, and it will not be full until part of the Syrian territory is occupied. I do not consider this symbol as a 'souvenir', for a fancy or romance, and for the reality itself. I will nothing new in this aspect, if I say that for the Bulgarians this symbol is not unfamiliar, even it is well understood, because the Bulgarians had been carrying it inside them during all stages of their struggle and life. And this is entirely valid even now.

Your Excellency, which is the most honored tradition or valuable in your family?

My reply to this question will be, maybe, a continuation of my previous answer, but here I will add, that the home education is extremely important in forming of the personality. Maybe the most respected value in my family is "the sincerity", in conformity with the different religious, applied and social criteria. One our proverb commands, that in the sincerity is the salvation. The sincerity in the relations between personalities and the social ones was the most important value at educating my son and daughter and the most important virtue in my life. That is why I say, that the sincere person is a beloved person, despite of the hard consequences, sometimes, for the people, loved by us. The sincerity is a loop in the chain of the human pillars, in which the drawing closer of the different values is more than the distancing, and this by no means mean designates, that there is not a lapse in this chain, but I affirm, that noticed miss at a certain moment is due to personal weakness at a given moment, and not to the chain itself, in which basis I see, that

предшния отговор, но тук ще добавя, че домашното възпитание е особено важно в оформянето на личността. Може би най-уважаваната ценност в моето семейство е "искреността", съобразно различните религиозни, приложни и социални критерии. Наша пословица повелява, че в искреността е спасението. Искреността в междуличностните и социалните отношения бе най-важната стойност при възпитаването на моят син и моята дъщеря и най-важното качество в живота ми. Оттук казвам, че искреният човек е обичан човек, въпреки твърдите последици понякога за обичаните от нас хора. Искреността е брънка във веригата на човешките устои, в която сближаването между различните стойности е повече от дистанцирането, я това в никакъв начин не означава, че няма пропуск в тази верига, но твърдя, че видяна пробойна в даден момент се дължи на личностна слабост в даден момент, а не на самата верига, в чиято основа виждам, че заляга искреността със себе си и с другите.

Г-н Хижааб, има ли събитие или личност, които особено силно са повлияли върху характера Ви?

Трябва да призная, че събитията - независимо дали са положителни или отрицателни - си оставят своя решителен отпечатък в оформянето на личността и по-нататъшното ѝ развитие. Тук събитието не е непременно някаква трагедия или съдбоносен, или жизнен фактор. Събитието може да е доста по-

has been placed the sincerity with themselves and with other people.

Mr. Hijaab, is there an event or a personality, that have mostly influenced your character?

I have to confess, that the events - irrespective whether they are positive or negative - put their crucial mark in forming of the personality and its further development. Here the event is not certainly some kind of tragedy or a fatal, or a vital factor. The event maybe much more simple, and not so complex, an event, which comes in the common context of life itself. To me it was conceded the choice to study medicine or fine arts outside Syria, but I chose to study philosophy and psychology in the Damascus University, where I graduated. I do not repudiate that even now, if given the same opportunity, I will choose again the same subject, which made me face, in most cases-voluntarily, and in some cases- by force, towards immense and endless knowledge. I admit, that they were this big gate, through which I passed towards the world of mass media and communication and the Journalism, a field, in which I spent nearly 30 years of my life, and from them 10 very successful years as the director of the TV, one very favorite period of my life. Despite all this I confess, that the President Hafez Asad is the personality that polished my experience and strengthened my political, public and universal knowledge, a key for my professional success. I will explain, specifying, that he was an excellent school, in which I learned the human, national, social and moral values. The principle and moral positions revealed to me, that the people and the justice are the invincible forces.

елементарно, а не толкова сложно, събитие което идва в общият контекст на самият живот. На мен примерно ми бе представен избора да следвам медицина или изобразително изкуство извън Сирия, но аз избрах да следвам философия и психология в Дамаския Университет, където завърших висшето си образование. Не отричам, че и сега ако ми се предостави същата възможност ще избира същата специалност която ме изправи, в повечето случаи доброволно и в някои случаи принудително, пред необятни бездънни знания. Признавам, че те бяха тази голяма порта, която преминах към светът на средствата за масовата комуникация и

Your Excellency, which feature of your character has contributed most for the success of your career?

I think, that accidentally contributed qualities and features, suddenly and also in such an accidental way are lost. But the qualities that have a common root in the common history and the personal worldly path are permanent and give to their bearer the power to remain and to survive. I cannot pretend that I have achieved the Success, because this is an assessment, based on moral values, which is done usually, when a person dies, or at least when he/she fulfills his/her task. Due to all this I think, that while I am capa-

журналистиката, област, в която прекарах близо 30 години от своя живот, а от тях 10 много успешни години като директор на телевизията, един много любим период в моя живот.

Въпреки всичко това признавам, че президента Хафез Асад е личността която шлифова моя опит и укрепи моите политически, обществени и общочовешки познания, ключ към моя професионален успех. Ще поясня, посочвайки, че той беше свършена школа, в която изучих човешките, националните, социалните и моралните ценности. Принципните и моралните позиции ми показаха, че народът и правдата са непобедимите сили.

Коя черта на Вашият характер е допринесла най-много за успеха в кариерата Ви?

Мисля, че случайно придобитите качества и черти, скоростно и също толкова случайно се губят. Но качества които имат свой корен в общата история и личният житейски път са трайни и дават на техният носител силата да остане и просъществува. Не мога да претендирам, че съм постигнал Успеха, защото това е преценка базирана на морални стойности, която се прави обикновено, когато човек напусне своя житейски път, или поне когато изпълни своята задача. Поради това смятам, че докато съм способен да работя в рамките на моралните, политически и национални критерии в които вярвам, да черпя сила от заложеното в мен от тези критерии за по-отговорна работа, за да осъществя желанието на моята страна на първо място, и своето лично на второ, за добро ниво на плодотворни отношения между двете ни народа и двете ни приятелски страни, а препокриването на двете желаниа ме изпълва със спокойствие и сигурност.

С коя своя черта се гордеят най-много сирийците?

Позволете ми да формулирам по друг начин Вашият въпрос. Нека да звучи така: С какво могат сирийците да не се гордеят, като знаят, че в тях е заложено миналото на 6 хилядогодишна цивилизация? Мога да посоча щедростта като пример за неизменно качество на сириеця, но то е за всички араби, с предаността случая

ble to work within the framework of the moral, political and national criteria, in which I believe, to take power from the placed in me from these criteria for more responsible work, in order to fulfill the wish of my country, at first place, and my personal one-at second place, for a good level of beneficial relations between our two peoples and our two friendly nations, and the recovering of the two wishes fills me with calmness and confidence.

Your Excellency, with which their feature the Syrian people are most proud?

Let me formulate your question in another way. Lit it sound like this: What is this, that the Syrians cannot be proud with, knowing, that in them is present the past of 6 millennia Civilization? I may specify the generosity as an example for the permanent quality of the Syrian but is common for all Arabs; the case with the devotion will be similar. These features and qualities are many and I will not exaggerate if I say that they characterize the Arab in the same extent as the European or the African or the Asian, but each one of them expresses them in a different way. I ask myself: if all of us are alike with these features and qualities, then we do not give them a proper expression?! Is there anything that prevents us from being what we are? What we should be? Or the interests, wishes and illegal inducements move us apart from a proper expression of our human nature, which would be in unison with our human, social and political character?

The Syrians are proud, for instance, except with their national and civilization principles and values, that they are pioneers in trade, which was a mean for distribution of culture and knowledge in Europe and the Mediterranean, which Syria wishes to be Peace Zone, this was declared by the President Hafez Asad in 1987 and towards this aims the president D-r Bashar Asad, that began his mandate, given to him by a direct vote by the people, on July 17th 2000, with visits to France, Spain, Germany and Austria. Based on this the Syrians are proud with their human civilization history; but they do not forget, that they are a part of this world, in which the political and economic interests have to be in maximum beneficial and in creative interaction and harmony, and maximally away from contradictories and the confrontation.

ще е сходен. Тези черти и качества са много и няма да преувелича ако кажа, отличават арабина колкото отличават европееца или африканеца или азиатца, но всеки от тях им дава израз по различен начин. Питам се: ако всички си приличаме с тези черти и качества, тогава не им придаваме правилен израз?! Има ли нещо което възпрепятства да сме такива, каквито сме? Каквито би трябвало да сме? Или интересите, желанията и неправомерни подбуди ни отдалечават от подобаващ израз на нашата човешка същност, която би била в унисон с нашата човешка, социална и политическа същност?

Сирийците се гордеят примерно, освен със своите национални и цивилизационни принципи и стойности, че са пионери в търговията, която е била средство за разпространение на култура и знание в Европа и Средиземноморието, което Сирия иска да е Зона на мира, това бе заявено от президента Хафез Асад през 1987 г. и към това се стреми президента г-р Башар Асад, който започна своя мандат, даден му с пряк вот от народа на 17.07.2000 г., с посещения във Франция, Испания, Германия и Австрия. Въз основа на това сирийците се гордеят със своята човешка цивилизационна история, те обаче не забравят, че са част от този свят, в който политическите и икономическите интереси трябва да са в максимално плодотворно и творчески взаимодействие и хармония, и максимално далеч от противоречията и конфронтацията.

Има ли нещо общо между българите и сирийците?

Приликата е голяма, а това го знаят добре и онези над 15 000 българи работили в Сирия в преходните етапи. Нека попитаме също така тези около 4 000 сирийски граждани, които живеят понастоящем в България, какви са им впечатленията, какви са приликите и различията. Знаем, че някои от тях са вече част в българското общество. Тук се питам: материалният интерес ли е единственият критерий? Мисля, че отговорът ще надхвърли сферата на очакванията и ще ни предоставят неочаквани факти и находки, от които може да осъзнаем наличието на значимо искрено

Your Excellency, is there anything common between the Bulgarians and the Syrians?

The similarity is great, and this is well-known by the over 15 000 Bulgarians, that have worked in Syria in the transition periods. Let us ask also these about 4 000 Syrian citizens, which at present live in Bulgaria, what are their impressions, what are the similarities and the differences. We know that some of them are already part of the Bulgarian society. And here I ask myself: is the material interest/factor the only criterion? I think that the answer will exceed the sphere of the expectations and will concede unexpected facts and findings, out of which we will realize the presence of a substantial sincere resemblance, deeply deep-seated in the history and the nature of the two friendly people.

If we peer better into the facts and the conclusions of the history, we will replace then this question with this one: "Why we (Syrian and Bulgarian people) are not closer to each other, as there are so many things in common between the Syrians and the Bulgarians?"

Mr. Hijaab, would you send your short message to Bulgaria?

I do not know whether I am required a message to the Bulgarian people or to the Bulgarian Government, but as a conclusion may be said that these

**Резиденцията е собственост на АДИС ЕООД
The Residence is a property of ADIS Ltd.**

сходство, дълбоко вкоренено в историята и същността на двата приятелски народа.

Ако се взираме по-добре във фактите и изводите от историята ще заменим този въпрос с: "Защо не сме си по-близки като има толкова много общи неща между сирийците и българите?".

Г-н Хижааб, бихте ли гали Вашето кратко послание към България?

Не знам дали се иска от мен послание към българския народ или към българското правителство, но в заключение може да се каже, че двете са едно и също, и не смятам, че трябва да търся дипломатичен отговор. Сирия и България са две приятелски страни, приятелството им е принципно и се базира на здрава историческа предпоставка и настояще, изпълнено с много взаимни интереси и изгода, а това прави перспективите за развитие на тези отношения по-големи. Това укрепва волята на двете приятелски страни в полза на политическите, икономическите и обществени им стремежи. Вярвам, в този аспект, че обичта няма да е сляпа, а съзнателна, отклик на волята на хората вярващи в свободно мирно бъдеще, далеч от неправдата, тиранията, бедността и робството. Воля на хората, които се стремят към по-справедлив свят, свят в който има мир и човешко достойнство. Светът избира Сирия и България като непостоянни членки на съвета за сигурност на ООН поради това, че двете страни вярват в каузите на народите за справедливост и свобода и мир. Чудя се как спим спокойно, щом все още има окупация някъде по света. Не смятам, че има по-несправедлив и потиснически терор от това, да окупираш чужда земя с насилствена военна сила. Нека не забравяме, че живеем в началото на 21 век, в чието начало всички се молахме на Господ да е век на обичта и мира, в който да се залят неправдата и агресията. Това е обща отговорност и изисква усилията на всички нас.

two things are as one and the same, and I do not consider that I should be looking for a diplomatic reply. Syria and Bulgaria are two friendly countries; their friendship is according to the principle and is based on a strong historical prerequisite and present, filled with many mutual interests and benefits, and this makes greater the perspectives for development of these relations. This strengthens the wish of the two friendly countries in favor of their political, economical and the public pursuits. I believe, in this aspect, that the affection will not be blind, but conscious, response to the will of the people, believing in free peaceful future, away from the injustice, tyranny, poverty and slavery. Will of the people, aiming for a more just world, a world, in which there is peace and human dignity. The world chose Syria and Bulgaria as non-permanent members of the UN Security Council due to the fact that the two countries believe in the causes of the people for justice and liberty and peace. I wonder how we can sleep calmly, as there is still occupation somewhere in the world. I do not think, that there is a more unjust and tyrannical terror than this, to occupy foreign lands with forceful military power. Let us not forget, that we live in the beginning of 21 century, at which beginning we prayed to the Lord to be a century of the affection and the peace, in which to be erased the injustice and the aggression. This is a common responsibility and requires the efforts of all of us!

КРЪСТОВА ГОРА

CROSS FOREST

В централните Родопи, сред пишна природа се намира манастир Св. Троица - Кръстова гора, или, както се отбелязва в картата на България, Кръстов връх.

За да се стигне до това Свято място, е необходимо да се пътува от Асеновград по пътя за Смолян. Минавате Бачковския манастир и когато стигнете разклона за миньорския град Лъки, а именно Юговското ханче, се отбивате на юг. На около 2 км от град Лъки се отбивате вляво към село Борово и на 6 км от селото, без отклонения, стигате на Кръстова гора.

България пада под османско робство през 1393-96 г., а Константинопол пада под османско робство през 1453 година. Поробителят разграбил града, ограбил и Патриаршията и раклата с парчето от Честния Кръст била прибрана в султанските дворци. Монасите от Бачковския манастир Св. Богородица, като разбрали, че султанът присвоил раклата, решили, че една торба жълтици е достатъчна да го съблазнят, за да им предаде святата реликва с Честния Кръст. И така станало. Монасите получили раклата със Св. Кръст, пристигнали в Св. Бачковска обител. Тук започнали да прииждат поклонници от цялата страна и от съседните страни на България. Но както знаем от историята, Бачковският манастир

In the Central Rodopi, among beautiful nature is situated the monastery Holy Trinity - The Cross Forest, or, as marked in the map of Bulgaria, The Cross Top.

In order to reach to this Holy place, it is necessary to travel from Asenovgrad on the road for Smolyan. You pass by the Bachkovo monastery and when you reach the road for the miners' town of Luki, and in particular-to the Yugovskoto small inn, you turn southwards. At about 2 km of the town of Luki you turn leftwards to the village of Borovo and at 6 km from the village, without detours, you come to The Cross Forest.

Bulgarian falls under Ottoman yoke in the period of years 1393-96, and Constantinople falls under Ottoman yoke in the year of 1453. The Conqueror plundered the town, sacked also the Patriarchate and the chest with the piece from the Fair Cross was taken in the Sultan's palaces. The monks from the Bachkovo Monastery named Virgin Mary, when they learned, that the Sultan has appropriated the chest, thought, that one bag with gold coins will be enough to tempt him, to return back to them the Holy relic with the Holy Cross. And thus it happened. The monks received back the chest with the Holy Cross, arrived at the Holy Bachkovo cloister. And here began to come in crowd pilgrims from the whole country and from the Bulgaria's neighboring countries. But as we know from the History, The Bachkovo

АДИС МАРШРУТИ

много пъти е ограбван и опожаряван и затова решили раклата с Честния Кръст да се съхранява в манастира Св. Троица Кръстова гора. Тук, в манастира, Св. Кръст бил в безопасност от крадци. Всяка година, срещу празника Всемирно Въздвижение на Честния Кръст, раклата със Св. Кръст се носела с литийно шествие през бърда и чукари по кози пътеки, с песнопения през Марциганица и през Клувията до манастира. Отслужвала се Св. литургия и водосвет, а на другия ден богомолците отново тръгвали с раклата обратно за Кръстова гора.

Кръстова гора е едно от най-светите места в нашата страна и тук през нощните служби, на кръста, отстоящ на 200 м от новата църква, се явяват светлини и други явления, които се виждат и от вярващи и от невярващи, от християни и мохамедани, които идват тук да търсят Божието благословение и за здраве.

Monastery has been plundered and burned down and that is why they decided to keep the chest with the Fair Cross in the Monastery Holy Trinity in the Cross Forest. Here, in the monastery, The Holy Cross has been in safety away from thieves. Each year, facing the holiday Universal Activity of the Holy Cross, the chest with the Holy Cross was carried with an outdoor procession (liturgy) across moors and rocky peaks in goat's paths, with chants through Martziganitza and through Kluyiyata (areas) to the monastery. A Holy service was performed and water-blessing, and on the other day the congregation again went with the chest back to the Cross Forest.

The Cross Forest is one of the holiest places in our country and here, during the divine services at night, on the Cross; being 200m away from the new church, appear lights and other phenomena, which are seen both by believers and non-believers, by Christians and by Moslems, which come here to seek for the Lord's blessing and for health.

КРЪСТОВДЕН

Брането на грозде и подготовката на вино са най-важните занимания през този период, защото започват есенните седенки, активният предбрачен живот, идват дългите зимни нощи, когато няма работа, и веселията, които не могат да минат без ракия и вино. Променени и накичени, с песни и хора стопаните откриват общоселски гроздобера.

В тракийските райони на страната се изпълнява обичаят ржамала, или също - камила. Това са погобия на кукерски игри, но вместо цар се прави камила - гървен скелет, покрит с дебела черга. Шумна група маскирани момци минава от къща на къща, където "камилата" скача луго, върти се и накрая ляга уморено на земята. Стопанката трябва да я плисне с вода, да я поръси с жито или царевича и чак тогава животното се изправя.

Камиларите "бръснат" с гървени саби стопанина, "угрят" с тояги членовете на семейството, "прескачат" момите, момците и децата, за да са здрави и силни. Домакините черпят гружината с топла пита. След това всички камилари правят на мезгана обща трапеза и завършват с къпане на участниците.

Кръстовден също е празник на чекръкчиите - лечители, които оправят изкълчени, навехнати и счупени крайници. Оздравелите им носят погача, печено пиле, китка чимшир и сребърна пара, а те на свой ред канят всички, които минават покрай къщата на трапеза за прослава на Бога.

На този ден празнуват и всички с имена - Кръстьо, Кръстин, Кръстана, Кръстина.

Кръстовден се празнува на 14-ти септември и в рамките на годишния календарен цикъл е вторият празник, посветен на кръста. Зимният Кръстовден (Йордановден) ознаменува прехода от старата към новата година, а летният - от лятото към есенно-зимния сезон. Денят и нощта се кръстосват, слънцето поема обратния път към зимата.

Според преданието, византийският император Константин Велики бил на поход и видял на небето "кръст от звезди" и надпис "С това ще победиш!". Сложил кръст на знамето, щитовете и шлемовете на войниците си и наистина победил. Влязъл в Рим и приел християнството. Изненадана от знаменито, императрицата - майка Елена отишла в Йерусалим и наредила да разрушат езическия храм, издигнат на Голгота и открила три кръста. Познали кой е Христовият, като доближили

болно дете до него и то оздравяло. Елена наредила да издигнат отново кръста и оттам идва наименованието на празника "Въздвижение на честния кръст". На Кръстовден през целия ден се спазва строг пост. Свещениците обхождат домовете и ръсят със светена вода. Като поръсят къщата и хармана се поднася трапеза, на която полагат църковния кръст върху нова тъкана покривка. Стопаните гаряват попа с варива и зеленчуци и жито от новата реколта. Чества се лична и семейна служба за здраве и напредък, а в Добружа за здравето на добитъка сутрин се раздава хляб.

Кръстовден се смята за началото на определени стопански дейности - есенната сеитба, бруленето на орехи и най-вече гроздобера, затова се нарича още и Гроздоберник.

Picking of grapes and the preparation of wine are the most important pursuits during this period, because the autumn working-bees begin, the active before-marriage life, the long winter nights come, when there is no work and the Jamborees, which cannot pass without brandy and wine. Disguised and dressed up, singing and dancing horo dances (chain-dance) the landlords open at village level the vintage time.

In the Thracian regions of the country is performed the custom Djamala, or also - Camel. These are similar to Kuker (Mummer's) games, but

instead of tsar (king) a camel is made - wooden skeleton, covered with thick rug. A noisy group of disguised lads passes from house to house, where "the camel" jumps wildly, and spinning round, and at the end lies fatigued on the ground. The hostess has to pour it with water, to sprinkle it with wheat or maize and only then the animal stands up.

The cameleers "shave" with wooden swords the host, "hit" with sticks the members of the family, "leap across" the lassies, the lads and the children, in order to be healthy and strong. The hosts treat the crowd with warm round loaf. After this all cameleers make a common table on the square and end with bathing the participants.

Cross Day is also a holiday of the sinning-wheel people - healers, which fix dislocated, sprained and broken limbs. The recovered bring them round loafs, roasted chicken, a bunch of box-tree and silver dough, and they on their turn invite all that pass by the house at table for Lord's glory.

On this day celebrate also those with names - Krustyo, Krustin, Krustana, Krustina (all related to Cross).

Cross Day is celebrated on September 14th and within the annual Calendar cycle is the second holiday, devoted to the Cross. The winter Cross Day (St. Jordan's Day, Epiphany - January 6) marks the transition from the old to the New Year, and the summer one - from the summer to Autumn-Winter season. The day and the night are changing places crosswise; the sun takes the reverse way to the winter.

According to the legend, the Byzantine emperor Constantine the Great was once at a march and saw in the sky "Cross from stars" and a superscription "With this you will win!". He put a cross on the flag, on the shields and the helmets of the soldiers and really won. He entered Rome and accepted the Christianity. Being surprised by the sign, the mother-empress Elena went to Jerusalem and ordered to destroy the pagan temple, built on Golgotha and discovered three crosses. They guessed which one is Christ's one, by bringing close to it an ill child, and the kid healed. Elena ordered to build again the cross and thence comes the name of the holiday "The activity of the honest cross". On the Cross Day a strict fast is kept throughout the whole day. The priests visit the houses and sprinkle with holy water. When they have sprinkled the house and the stack-yard, a table is served, on which they place the churches cross on a new fabric cover. The hosts endow the priest with legume and vegetables and wheat from the new harvest. It is celebrated a personal and a family class service for health and gain, and in Dobruja - for the health of the cattle, bread is being given away in the morning.

The Cross Day is considered as the beginning of certain farm activities - the autumn sowing, thrashing walnut-trees and most of all-the vintage-time, that is why it is called also Vintage-time Holiday.

CROSS DAY